

Pierwsze czytanie – z księgi Rodzaju 12, 1-4a

Pan rzekł do Abrama: «Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukazę. Uczynię bowiem z ciebie wielki naród, będę ci błogosławił i twoje imię rozstawię: staniesz się błogosławieństwem. Będę błogosławił tym, którzy ciebie błogosławić będą, a tym, którzy tobie będą złorzeczyli, i ja będę złorzeczył. Przez ciebie będą otrzymywały błogosławieństwo ludy całej ziemi». Abram udał się w drogę, jak mu Pan rozkazał, a z nim poszedł i Lot.

- Abraham żył w Urze Chaldejskim, znajdującym się w dolinie Eufratu (na terenie dzisiejszego Iraku). Mieszkał tam w domu swego ojca Teraha z Sara, ze swoimi braćmi oraz z bratankiem Lotem.
- Czytany dziś fragment prawdopodobnie dotyczy 19 wieku pne. Abraham ma wówczas 75 lat a jego żona Sara 65. Nie mają dzieci.

«Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukazę... »

- Rabbin Rachman, żyjący w XI wieku, przetłumaczył te słowa: « *Dla twojego dobra i szczęścia, opuść dom twego ojca i rodzinną ziemię... »*

Pewnego dnia Abraham wraz z Sara, swym ojcem Terahem i Lotem wyruszyli z Południowo wschodniej części doliny Eufratu do jej części północno zachodniej, by następnie skierować się na ziemię Kanaan. Była inna, dużo krótsza droga ale prowadziła przez ogromną pustynię. Na ostatnim etapie ich drogi, przechodzącym przez Charan, zmarł ojciec Abrahama.

- « *Terach, wzięwszy z sobą swego syna Abrama, Lota - syna Harana, czyli swego wnuka, i Saraj, swą synową, żonę Abrama, wyruszył z nimi z Ur chaldejskiego, aby się udać do kraju Kanaan. Gdy jednak przyszli do Charanu, osiedlili się tam. Terach doczekał dwustu i pięciu lat życia i zmarł w Charanie. » (Rodz 11,31-32)*

« Uczynię bowiem z ciebie wielki naród, będę ci błogosławił i twoje imię rozstawię: staniesz się błogosławieństwem...Przez ciebie będą otrzymywały błogosławieństwo ludy całej ziemi.»

- Abraham zostaje więc wyrwany ze swego środowiska, Bóg dał mu powołanie o ogromnym wymiarze. Bezdzienny, w podeszłym wieku...prowadzący koczujący tryb życia...został powołany, by być ojcem wielkiego narodu...

- Bog obiecuje Abrahamowi to, co wówczas uważano za największe szczęście człowieka : liczne potomstwo i błogosławieństwo Boże.

« Przez ciebie będą otrzymywały błogosławieństwo ludy całej ziemi.»

- Każde powołanie jest służbą, każdy powołany przez Boga jest posłany... Bog nigdy nie powołuje kogoś dla jego własnego komfortu.
- Boży plan uczynienia ludzi szczęśliwymi, realizuje się przez pośrednictwo Abrahama, nie dotyczy tylko jego ale przelewa się dalej na całą ludzkość...
- Teksty biblijne zachowają tę prawdę poprzez wieki : Abraham i jego potomkowie zostali narodem wybranym przez Boga. Ich wybranie stało się służbą na korzyść całej ludzkości.

« Będę błogosławił tym, którzy ciebie błogosławić będą, a tym, którzy tobie będą złorzeczyli, i ja będę złorzeczył. »

- Bog nikogo nie zmusza do przyjęcia błogosławieństwa : każdy jest wolny i może podjąć decyzję nie skorzystania z niego.

« Abram udał się w drogę, jak mu Pan rozkazał, a z nim poszedł i Lot. »

- Historia ludzkości stała się miejscem wypełnienia się obietnic danych przez Boga Abrahamowi.
 - *« W taki sam sposób Abraham uwierzył Bogu i to mu poczytano za sprawiedliwość. Zrozumieć zatem, że ci, którzy polegają na wierze, ci są synami Abrahama. I stąd Pismo widząc, że w przyszłości Bóg na podstawie wiary będzie dawał poganom usprawiedliwienie, już Abrahamowi oznajmiło tę radosną nowinę: W tobie będą błogosławione wszystkie narody. I dlatego tylko ci, którzy polegają na wierze, mają uczestnictwo w błogosławieństwie wraz z Abrahamem, który dał posłuch wierze. » (Gal 3,6-9)*
 - *« Przez wiarę ten, którego nazwano Abrahamem, usłuchał wezwania Bożego, by wyruszyć do ziemi, którą miał objąć w posiadanie. Wyszedł nie wiedząc, dokąd idzie. Przez wiarę przywędrował do Ziemi Obiecanej, jako ziemi obcej, pod namiotami mieszkając z Izaakiem i Jakubem, współdziedzicami tej samej obietnicy. Oczekiwał bowiem miasta zbudowanego na silnych fundamentach, którego architektem i budowniczym jest sam Bóg. Przez wiarę także i sama Sara, mimo podeszłego wieku, otrzymała moc poczęcia. Uznała bowiem za godnego wiary Tego, który udzielił obietnicy. Przeto z człowieka jednego, i to już niemal obumarłego, powstało potomstwo tak liczne, jak gwiazdy niebieskie,*

jak niezliczony piasek, który jest nad brzegiem morskim. W wierze pomarli oni wszyscy, nie osiągnąwszy tego, co im przyrzeczono, lecz patrzyli na to z daleka i pozdrawiali, uznawszy siebie za gości i pielgrzymów na tej ziemi... » (Hbr 11, 8-13)

PSALM 33

Bo słowo Pana jest prawe,
a każde Jego dzieło niezawodne.
On miłuje prawo i sprawiedliwość:
ziemia jest pełna łaskawości Pańskiej.

Oto oczy Pana nad tymi, którzy się Go boją,
nad tymi, co ufają Jego łasce,
aby ocalił ich życie od śmierci
i żywił ich w czasie głodu.

Dusza nasza wyczekuje Pana,
On jest naszą pomocą i tarczą.
Niech nas ogarnie łaska Twoja Panie,
według ufności pokładanej w Tobie!

«Oto oczy Pana nad tymi, którzy się Go milują, nad tymi, co ufają Jego Miłości »

- Tymi, którzy się Go boją (Go milują) są ci, co ufają Jego łasce,
- Bog czuwa nad narodem wybranym, jak Ojciec nad synami...

« Bo słowo Pana jest prawe, a każde Jego dzieło niezawodne. »

- Psalmista zachęca tu do zaufania Bogu w każdej sytuacji, do oparcia się na wiarę, która może stworzyć trwałe szczęście.
- W oryginalnym tekście hebrajskim jest napisane : « *dzieło Boga jest dziełem wyzwajającym....* »

« ... aby ocalił ich życie od śmierci i żywił ich w czasie głodu. »

- Jest to nawiązanie do przejścia przez Morze Czerwone i przez pustynię.

« każde Jego dzieło niezawodne »

- bo jest On Bogiem « *miłosiernym i litościwym, cierpliwym, bogatym w łaskę i wierność, zachowującym swą łaskę w tysiączne pokolenia, przebaczącym niegodziwość, niewierność, grzech...* » (Wyj 34, 6-7)

« Dusza nasza wyczekuje Pana, On jest naszą pomocą i tarczą. »

- W podtekście : « **tylko** On jest naszą pomocą i tarczą »
- To w Bogu czerpac możemy siłę w każdej trudności...

« Niech nas ogarnie łaska Twoja Panie, według ufności pokładanej w Tobie! »

- Są to słowa zaproszenia, byśmy oddali się, zawierzyli Jego Miłości.